

ката отъ двѣтѣ страни на пътя се развѣваха много знамена. Задъ арката пъкъ стоеше духовенството на чело на Негово Високо Прѣосвѣщенство Сливенския Митрополитъ Герваси, а отъ двѣтѣ страни на пътя къмъ града бѣха наредени всички ученици и ученички.

Защо бѣше построена траурната арка отъ тѣнъ града?

Защо цѣлото Габрово се трупаше покрай арката?

За никого не бѣше тайна, че този день Габровскитѣ жители посрѣщатъ смъртнитѣ останки на единъ свой благодѣтель, на единъ български родолюбецъ — Василь Евстатиевъ Априловъ, на когото ликътъ, увѣнчанъ съ вѣнецъ, украсяваше върха на арката. Смъртнитѣ останки идѣха отъ Ромѣнския градъ *Галацъ*, дѣто се поминалъ и билъ погрѣбанъ Априловъ; този день коститѣ му се прѣнасяха въ родния му градъ.

Кждѣ 5 часа слѣдъ обѣдъ пристигна Търновския владика Климентъ, а слѣдъ него и нарочно приготвенитѣ кола съ ковчега на покойния Априловъ отрупанъ съ раскошни, скъпи вѣнци, поднесени отъ градоветѣ, прѣзъ кждѣто е минала *процесията*. Слѣдъ рѣчитѣ, по случай на посрѣщането, подъ скръбния звонъ на черковнитѣ камбани, *шествието* трѣгна прѣзъ главната улица на града къмъ главната черква Прозорцитѣ на кѣщитѣ бѣха накічени съ черни знамена. Най-послѣ посрѣдъ дъждъ отъ цвѣтя, носачитѣ на ковчега, заградени съ голѣмо множество народъ, влѣзоха въ черквата, дѣто оставиха ковчега съ коститѣ на покойния

На другия день, 2-й октомври 1897 год., се